

**PASTORI MIIKA VILLE JUHANI NIEMISEN
VIRKAAN ASETTAMINEN**

Pori

06.01.2013

Kristuksessa rakas veljemme, *Miika Ville Juhani Nieminen*, sinun perheesi ja koko läsnä oleva seurakunta, tervehdin teitä katkelmalla tämän päivän epistolatekstistä, jossa Paavali kirjoittaa *Kristuksen salaisuudesta* näin:

*Sitä ei menneiden sukupolvien aikana annettu ihmisten tietoon, mutta nyt Henki on ilmoittanut sen Kristuksen pyhille apostoleille ja profeetoille: muihin kansoihin kuuluvilla on sama oikeus perintöön kuin juutalaisillakin, he ovat saman ruumiin jäseniä ja heitä koskee nyt sama lupaus, kun **evankeliumi** on johtanut heidät Kristuksen Jeesuksen yhteyteen (Ef 3:5-6).*

Miika-pastori, sinun työsi Porin Sakkeuksen seurakunnassa tulee olemaan pitkälle seurakunnan ruokkimista ja

hoitamista Jumalan armon evankeliumilla Jumalan antamia armonvälineitä, sana ja sakramenteja, välineinä käyttäen. Siksi luomme nyt pikasilmäyksen itse *evankeliumin ja armonvälineiden väliseen suhteeseen*.

1. EVANKELIUMI

Yksi luterilaisen teologian helmistä on ns. *reaalipereenssi*, jolla tarkoitetaan sitä, että Kristus on itse todellisesti läsnä armonvälineissään, sanassa ja sakramenteissa. Johanneksen evankeliumin alku on tästä loistava esimerkki: ”*Alussa oli Sana (isolla S:llä). Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. – – Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme.*” Kun me julistamme evankeliumia, itse Evankeliumi (isolla E:llä), Kristus, on siinä läsnä sanaan, kasteeseen ja ehtoolliseen pukeutuneena. Näin ensimmäisenä jouluna tänne maailmaan syntynyt maailman Vapahtaja, ristillä syntiemme tähden kuollut, pääsiäisenä kuolleista noussut ja helatorstaina taivaaseen astunut Herra Kristus tulee tänä aikana meidän luoksemme meitä pelastamaan pukeutuneena ja kätkeytyneenä antamiinsa armonvälineisiin.

Kysymme: miksi Ylösnoussut lähestyy meitä noin vaatimattomaan asuun pukeutuneena, ja vastaamme kysymykseen Ilmestyskirjan ensimmäisen luvun avulla, jossa Johannes kirjoittaa seuraavasti (KR-92):

Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle (siis Jeesukselle Kristukselle) näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva.

Jumala lähetti enkelinsä (joka) ilmoitti (eseemanen, selitti merkkien avulla) Johannekselle kaiken tämän (mitä Jumala oli Jeesukselle Kristukselle antanut).

Johannes näkee Kristuksen

Sitten Johannes kertoo omin sanoin meille näin:

Minä, veljenne Johannes, – – olin joutunut Patmosnimiselle saarelle, koska olin julistanut Jumalan sanaa ja todistanut Jeesuksesta. Herran päivänä (eli sunnuntaina) Henki valtasi minut, ja minä kuulin takaani kovan äänen, kuin olisi torveen puhallettu. Ääni sanoi: "Kirjoita, mitä

näet, ja lähetä kirja seitsemälle seurakunnalle: Efesokseen, Smyrnaan, Pergamoniin, Tyatiraan, Sardekseen, Filadelfiaan ja Laodikeaan."

*Käännyin nähdäkseni, mikä ääni minulle puhui, ja kun käännyin, näin seitsemän kultajalkaista lamppua ja lamppujen keskellä hahmon, joka oli ihmisen (Ihmisen Pojan) kaltainen. Hänellä oli yllään pitkä viitta ja rinnan ympärillä kultainen vyö. Hänen päänsä ja hiuksensa hohtivat valkoisina kuin valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekit. Hänen jalkansa välkehtivät kuin sulatusuunissa hehkuva pronssi, ja hänen äänensä oli kuin suurten vesien pauhu. Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, hänen suustaan pisti esiin kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat kuin loistava keskipäivän aurinko. Hänet nähdessäni **minä vaivuin hänen jalkoihinsa kuin kuollut.***

Mutta hän laski oikean kätensä päälleni ja sanoi:

"Älä pelkää. Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, iäti elävä. Minä olin kuollut, mutta nyt minä elän, elän aina ja ikuisesti. Minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet."

2. YLÖSNOUSSUT ARMONVÄLINEISIIN PU- KEUTUNEENA

Vain muutama kommentti kuulemamme johdosta, muuten Ilm puhukoon puolestaan:

Johannes kuuli takaansa valtavan äänen, joka tuli pasuunan kaltaisena pauhuna: ”Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle”.

Ylösnousseen kirkkauden kuvaamiseen Johannes ei löydä sopivia sanoja. Hän turvautuu vertauskuviin: ”täydeltä terältä paistava aurinko”, ”ahjossa kiiltävä valkohehkui- nen vaski”, ”kaksiteräinen miekka”, joka välkähtelee Kristuksen suusta Hänen puhuessaan. Tuttu raamatullinen symboli Jumalan sanasta. Hän on siis tosi Jumala kaikessa majesteettisuudessaan.

On syytä huomata, että Johanneksen näkemisessä ei ollut kysymys unesta tai näystä, jollaisia apostoleilla usein oli, vaan Ylösnoussut Kristus oli ruumiillisesti läsnä Johan-

neksen luona Patmoksella. Sen osoittaa myös tapa, jolla Kristus suorastaan fyysisesti panee kätensä Johanneksen päälle virvoittaen hänet elämään ja antaen hänen katsella Ylösnoussutta sokaistumatta. Ylösnoussut Vapahtaja puhuu nyt lohdullisesti: ”Älä pelkää!” Tutut sanat Johannekselle jo pääsiäisen ja helatorstain väliseltä ajalta ennen Jeesuksen taivaaseen astumista.

Pikkuesimerkki omasta ajastamme

Pikkuesimerkki sanaan verhoutuneesta Ylösnouksesta omana aikanamme: Järjestimme Imatralla keväällä 1966 seurakunnan uskovien nuorten kanssa teiniaktion. Eräänä iltana meillä oli tilaisuus Vuoksenniskan yhteiskoululla. Mukana oli runsaasti nuoria. Tilaisuuteen oli tullut Lappeenrannan Teknillisestä korkeakoulusta ryhmä nuoria miehiä tarkoituksenaan häiritä tai peräti estää tilaisuutemme. Elettiinhän maassamme tuolloin ns. radikalismien aikaa. Puhuin sinä iltana nuorille Raamatun arvovallasta ja sen merkityksestä. Lappeenrannasta tulleet opiskelijat häiritsivät herjaavilla välihuudoilla puhumistani väittäen, ettei Jumalaa ole, ja että Raamattu on pelkkää satua.

Jouduin keskeyttämään puheeni. Nousin istumaan pöydän reunalle ja sanoin, että lähden tästä pois vasta sitten, kun nuoret miehet ovat todistaneet väitteensä.

Samalla aktion järjestelyvastuussa mukana ollut vasta uskoon tullut saman koulun kielten opettaja, maisteri Inkeri Lappalainen, nousi seisomaan ja alkoi laulaa Lutherin virttä ”Jumala ompe linnamme.” Uskovat nuoret yhtyivät voimallisesti virteen. Minäkin lauloin kaikilla niillä äänivaroilla, mitä minusta lähti. Mitä tapahtui?

Lappeenrannasta tulleet herjaajat ratkesivat kirjaimellisesti itkuun ja parkuun ikään kuin heitä olisi joku pieksänyt. – Ja he syöksyivät luokasta ulos sellaisella ryminällä, että luulin ovien lähtevän pihtipielineen heidän mukanaan. – Miksi he pakenivat, vaikkei meistä kukaan ajanut heitä takaa? He pakenivat, koska Jumalan Henki löi heitä Lutherin taisteluvirteen pukeutuneena.

LOPUKSI

1. Taivaaseen astuneen kirkastetun Herran näkeminen ylitti apostoli Johanneksen kestokyvyn 2000 vuotta sitten. Johannes kaatui maahan kuin kuolleena, aivan kuten Jeesuksen vainooja Saulus Damaskoksen porteilla. Kirkkaiden Majesteetin näkeminen on savelle liikaa. Siksi me tarvitsemme täällä ajassa armonvälineiden verhon voidaksemme olla Ylösnousseen Kristuksen kanssa tekemisissä ja hänen työssään. Tämä koskee yhtä lailla sekä sinua, Miika-pastori, että seurakuntaa, meitä kaikkia.

2. Syntien anteeksiantamus on yksin Jeesuksen pyhässä elämässä ja Golgatan työssä. Mutta ilman Jeesuksen ylösnousemusta ja taivaaseen astumista

- kukaan ei uskoisi, että Jumala on Kristuksessa sovittanut maailman synnit
- eikä kukaan myöskään julistaisi syntien anteeksiantamuksen sanomaa.
- Ilman Jeesuksen ylösnousemusta ja taivaaseen astumista kristinuskoa ei olisi olemassa lainkaan, ja kaiken lisäksi
- Jumala olisi lakannut olemasta Jumala. Hän olisi Perkeleen tavoin valehtelija ja murhaaja, koska ei

herättänyt Jeesusta kuolleista, vaikka oli luvannut, että joka tekee hänen tahtonsa, saa elää, hänellä on iankaikkinen elämä (3Ms 18:5; Lk 10:28; Rm 10:5; Gl 3:12).

- Paavali sanoo: *Jumala antoi Kristuksen kuolla meidän rikkomustemme tähden ja herätti hänet kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden (Rm 4:25)*. Koska Jumala herätti Kristuksen kuolleista, se osoittaa, että Kristus itse oli vanhurskas ja että hänen kuolemansa oli meidän syntiemme sovitus. Sen tähden syntinen tulee uskon kautta Kristukseen vanhurskaaksi.

3. *Täällä diasporassa muukalaisina kokoontuvat Jumalan lapset*, kohottakaa katseenne rohkeasti rukouksessa suuren Vapahtajamme ja työnantajamme puoleen. Kantaakaa Miika-pastoria ja hänen perhettään päivittäin esirukouksissanne ja tukekaa häntä kaikin tavoin, niin että hän uskollisesti ja iloisin mielin voisi toimia siinä tehtävässä, johon hänet nyt asetetaan.

Aamen.